

РЕШЕНИЕ

№ 7463

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6311** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.55 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) и § 1, т. 2, б. „в“, „г“ и „д“ от ДР на Закона за администрацията (ЗА) във връзка с § 8 от ПЗР на АПК.

С решение № 7652/24.06.2021 г., постановено по адм. дело № 11103/2020 г. по описа на Върховния административен съд е обезсилено решение № 4521/07.08.2020 г., постановено по адм. дело № 3602/2020 г. по описа на Административен съд София-град, като делото е върнато за ново произнасяне.

Първоначалното производство е образувано по жалбата на А. М. Р. чрез адв. Н. К. срещу мълчалив отказ на Началника на СГКК - С. да се произнесе по заявление вх. № 01-112281 от 02.03.2020 г. на СГКК-С.. В жалбата са изложени доводи за материална незаконосъобразност на оспорения отказ. Обосновават се съображения, че при надлежно сезиране, административният орган е нормативно задължен да предостави исканата услуга, като издаде скица, в която отбележи всички данни и относими факти и обстоятелства върху документа, т.е. при издаване на скица за процесния недвижим имот тя следва да съдържа реквизитите, предвидени в чл. 31, ал. 1, т. 1 – 12 от Наредба № 3/28.04.2005 г. и да се посочи целта, за която се издава в съответствие с чл. 35, ал. 4 от същата наредба, но не може да отказва издаването му. Претендира се отмяна на оспорения мълчалив отказ и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените от съда указания. Моли за присъждане на разноски.

Ответникът-Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата. Излага доводи за невъзможност да бъде издадена исканата скица, тъй като към момента, имотът, по отношение на който е заявена услугата, не е нанесен в кадастралната карта и за него е налице процедура по издаване на скица-проект. Подробни съображения в тази насока излага и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноски по списък по чл. 80 от ГПК. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление вх. № 01-112281/02.03.2020 г., депозирано от А. М. Р.. В жалбата изрично е посочено, че заявлението е подадено единствено за издаване на скица за поземлен имот с идентификатор 68134.1006.985, [населено място], район „Т.“, [улица], като погрешно му е събрана такса и за издаване на удостоверение за приемане/неприемане на проект за изменение на КККР, услуга която не е поискана. Изложеното се потвърждава от приложените по делото писмени документи, находящи се на стр. 13 и стр. 38 от дело № 3602/2020 г. Издаването на скица е заявено като бърза услуга със срок на предоставяне - 3 дни. Към заявлението е приложен нотариален акт за замяна на недвижим имот № 121, том XXXII, дело 5376/88 г., с който А. Р. се легитимира като собственик на С ид.ч. от поземлен имот, съставляващ имот пл. № 318 от кв. 9 по плана [населено място] „М. ливади“, като съгласно скица на поземлен имот същият е с идентификатор 68134.1006.985, област С. (столица), [община], [населено място], район Т., [улица], вид територия Урбанизирана, НТП ниско застрояване (до 10м), с площ по скица от 473 кв.м., стар номер 318, одобрена със заповед № РД-18-108/13.12.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК.

Със Заповед № СОА19-РД40-171 от 07.10.2019 г. на кмета на Столична община е отчуждена реална част от поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1006.1887 (застроен), с площ за отчуждаване 437 кв.м., заедно с находящите се в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887.1, с площ 50 кв.м и сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1887.2, с площ 58 кв.м, по КККР, съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.1006.985 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-108/13.12.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК, находящ се в [населено място], район Т., [улица], попадащ в улица, във връзка с реализацията на обект „Изграждане на инженерна инфраструктура на м. „М. ливади-изток“, I-етап (в карето между [улица], [улица], [улица], [улица], район Т.)“, [населено място].

Заповед № СОА19-РД40-171 от 07.10.2019 г. на Кмета на Столична община е обжалвана пред Административен съд София-град. Образувано е адм. дело № 13344/2019 г. по описа на АССГ. С решение № 1333 от 26.02.2020 г. е изменена заповедта на кмета на Столична община в частта относно размера на присъденото обезщетение. Решението, като окончателно е влязло в сила на 26.02.2020 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА по следните съображения:

В предварителен порядък следва да се отбележи, че предмет на оспорване, така както

е заявен в жалбата изрично, е мълчалив отказ за издаване на скица по заявление вх. № 01-112281 от 02.03.2020 г. на СГКК-С., депозирано от А. Р., поради което и ирелевантно е дали със същото заявление е поискано и издаване на удостоверение за примане/неприемане на проект за изменение на КККР, каквато услуга оспорващият твърди, че никога не е заявявал, а неправилно му е събрана такса.

Заявеното искане за издаване на скица представлява искане за извършване на административна услуга по смисъла на § 1, т. 2, б. "а" от ДР на Закона за администрацията. Съгласно чл. 21, ал. 3 от АПК, волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ, представляват индивидуален административен акт. Съобразно нормата на § 8 от ПЗР на АПК уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Разпоредбата на чл. 57, ал. 2 от АПК указва, че административният акт по чл. 21, ал. 2 и ал. 3 от Кодекса, се издава до 7 дни от започване на производството. Същият срок е установен и в Таблица 1 на Приложение № 2 към чл. 7, ал. 3 от Наредба № РД-02-20-4 от 11.10.2016 г. за предоставяне на услуги от кадастралната карта и кадастралните регистри, в която са регламентирани реда, условията и сроковете за издаване на скица на поземлен имот. В таблицата обаче, е определен и тридневен срок за извършване на услугата по издаване на скица, когато същата е заявена като бърза, какъвто е настоящия случай. Следователно, срокът за предоставяне на услугата по заявление вх. № 01-112281/02.03.2020 г., депозирано от А. М. Р. е изтекъл на 05.03.2020 г. /работен ден-четвъртък/. Предвид липсата на изрично произнасяне по така депозираното заявление, то съобразно чл. 58, ал.1 от АПК е формира мълчалив отказ, подлежащ на обжалване пред съда в срока, указан в разпоредбата на чл. 149, ал. 2 от АПК, а именно - в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е длъжен да се произнесе. Съгласно чл. 60, ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, едномесечният срок за обжалване на мълчаливия отказ, формиран на 06.03.2020 г. изтича на 06.04.2020 г. (понеделник). На основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България, с решение на Народното събрание е обявено извънредно положение на територията на Република България, считано от 13 март 2020 г. до 13 април 2020 г. С решение на Народното събрание на Република България прието на 03.04.2020 г., срокът на извънредното положение, обявено на 13.03.2020 г., е удължен до 13 май 2020 г. Съгласно разпоредбата на чл. 3, т. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по производствата и делата съгласно приложението. Материята на процесното производство не попада в обхвата на изключенията посочени в Приложение към чл. 3, т. 1 (Ново – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.), поради което на основание разпоредба на чл. 3, т. 1 ЗМДВИП срокът за обжалване е спрял до отмяна на извънредното положение.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март

2020 г., и за преодоляване на последиците с един месец от отмяната на извънредното положение се удължават сроковете, определени в закон, извън тези по чл. 3, които изтичат по време на извънредното положение и са свързани с упражняване на права или изпълнение на задължения на частноправни субекти.

По силата на §13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник". Законът е обнародван в ДВ бр.44 от 13.05.2020 г. и влиза в сила на същата дата. При това положение срокът по чл. 149, ал. 2 от АПК е започнал да тече на 21.05.2020 г., поради което и депозираната на 23.04.2020 г. следва да се приеме за подадена в законоустановения срок.

Доколкото административното производство е започнало по заявление вх. № 01-112281/02.03.2020 г., депозирано от А. М. Р., то същият разполага с правен интерес да оспори непроизнасянето в срок на административния орган и засягащо негативно неговата правна сфера.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Издаването на скици и удостоверения, т.е. на официални документи, съдържащи кадастрални данни, представлява предоставяне на услуга от кадастралната карта и кадастралните регистри, съгласно чл. 55, ал. 11 от ЗКИР, като за целта е приета специална наредба. Съгласно чл. 55, ал. 3 от ЗКИР, такива официални документи се издават от началника на СГКК и от други служители. Видно от чл. 23, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-4 от 11.10.2016 г. за предоставяне на услуги от КК и КР, по регистрирано заявление за услуга, СГКК уведомява заявителя за началната и крайната дата на изпълнение на услугата, необходимостта от допълнителни данни и документи за изпълнение на услугата и за отказа от изпълнение на услугата, с мотивите за него, когато е постановен такъв. Следователно, Наредбата предвижда единствено възможността за постановяване на изричен мотивиран отказ, който се съобщава на молителя. С оглед на визираната норма недопустимо е да бъде постановяван мълчалив отказ по заявление за издаване на официални документи – скица и удостоверение за описание на имот.

Изложеното налага извод за незаконосъобразност на обжалвания мълчалив отказ и налага неговата отмяна. След отмяната преписката следва да бъде изпратена на началника на СГКК-С. за ново произнасяне при спазване на правилата и сроковете, уредени в Наредба № РД-02-20-4 от 11.10.2016 г. за предоставяне на услуги от КК и КР. Ответникът следва да уведоми заявителя за крайната дата на изпълнение на услугата в съответствие с чл. 23, ал. 1, т. 1 от Наредбата. Към датата, на която изтича срокът за произнасяне, ответникът следва или да издаде исканите скица и удостоверение, или да постанови изричен мотивиран отказ.

С оглед на това и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на оспорвания се дължи присъждане на разноски, които са своевременно поискани. Разноските са в размер на 610 лева и представляват заплатена държавна такса за образуване на съдебно производство и заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 15.04.2020 г. На основание чл. 226, ал. 3 от АПК съдът дължи произнасяне и за разноските пред Върховния административен съд, които са в претендиран и доказан размер от 800 лева.

С оглед на изложеното и на основание чл. 226 във връзка с чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал.

2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър-С. да се произнесе по заявление вх. № 01-112281/02.03.2020 г., депозирано от А. М. Р..

ИЗПРАЩА преписката на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър-С. за ново произнасяне по заявление вх. № 01-112281/02.03.2020 г., депозирано от А. М. Р. в 3-дневен срок от получаване на съобщението, при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия картография и кадастър да заплати на А. М. Р. разноски по делото в размер на 1410 (хиляда четиристотин и десет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: